

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 5/2010-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 17. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. V. N., K., zastúpeného advokátom JUDr. M. K., B., vo veci namietanej neústavnosti a nezákonnosti volieb poslancov zastupiteľstva Košického samosprávneho kraja konaných 14. novembra 2009 vo volebnom okrsku č. 28 volebného obvodu Košice II a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. V. N. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. novembra 2009 doručená sťažnosť MUDr. V. N., K. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietanej neústavnosti a nezákonnosti volieb poslancov zastupiteľstva Košického samosprávneho kraja (ďalej aj „samosprávny kraj“) konaných 14. novembra 2009 vo volebnom okrsku č. 28 volebného obvodu Košice II (ďalej aj „volebný obvod“).

Zo sťažnosti vyplýva, že vo voľbách do orgánov Košického samosprávneho kraja konaných 14. novembra 2009 bol sťažovateľ zvolený za poslanca zastupiteľstva samosprávneho kraja, pričom z celkového počtu platných hlasov odovzdaných v príslušnom volebnom obvode získal 17,64 % hlasov, takže je oprávneným subjektom na podanie sťažnosti pre neústavnosť a nezákonnosť označených volieb.

Sťažovateľ svoje tvrdenia o neústavnosti a nezákonnosti volieb do zastupiteľstva Košického samosprávneho kraja založil na zisteniach predsedu volebnej komisie Košického samosprávneho kraja I. P. (ďalej len „predseda volebnej komisie samosprávneho kraja“), ktorý aj na základe podnetu voliča Ing. Š. T. počas návštevy volebnej miestnosti vo volebnom okrsku č. 28 volebného obvodu Košice II spozoroval, ako členovia okrskovej volebnej komisie v tomto volebnom okrsku odovzdali ešte pred riadnym ukončením hlasovania údajnému zamestnancovi (ďalej aj „neznáma osoba“) Miestneho úradu mestskej časti Košice – Západ vo voľbách nepoužité hlasovacie lístky a obálky, ktoré bez zapečatenia vložili do igelitových tašiek. Následne neznáma osoba tieto igelitové tašky naložila do kufra osobného motorového vozidla, kde podľa pozorovania predsedu volebnej komisie samosprávneho kraja boli už vyzbierané aj iné igelitové tašky s nepoužitými hlasovacími lístkami a obálkami z iných volebných okrskov volebného obvodu, pričom nie všetky boli zapečatené. Členovia okrskových volebných komisií tak mali konať na základe „Pokynu“ Miestneho úradu mestskej časti Košice – Západ z 13. novembra 2009 podľa článku „H“, podľa ktorého: *„O 17.00 hod. komisia môže pripravovať nepoužité administratívne dokumenty na zozbieranie. Materiál uloží do pripravenej igelitovej tašky, ktorú označí číslom okrsku a zapečatí. Po 18.00 hod. bude poverený vodič zbierať: – nevydané (vôbec nepoužité) hlasovacie lístky, - nevydané (vôbec nepoužité) obálky. Predseda komisie na základe zváženia ponechá nevyhnutný počet hlasovacích lístkov komisii k dispozícii do 22.00 hod.“*

Uvedeným konaním bolo podľa sťažovateľa porušené ustanovenie § 35 ods. 1 zákona č. 303/2001 Z. z. o voľbách do orgánov samosprávnych krajov a o doplnení Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o voľbách do samosprávnych krajov“), podľa ktorého *„Po ukončení hlasovania dá predseda okrskovej*

volebnej komisie zapečatiť nepoužité hlasovacie lístky a obálky s výnimkou nepoužitých hlasovacích lístkov, ktoré predseda komisie určil a označil za prítomnosti členov komisie na sčítanie hlasov. Potom dá otvoriť volebnú schránku. Ak okrsková volebná komisia použila na výslovnú žiadosť jednotlivých voličov aj prenosnú volebnú schránku, komisia obsah schránok po ich otvorení zmieša.“.

Podľa sťažovateľa uvedeným konaním neznámej osoby došlo nielen k porušeniu citovaného ustanovenia zákona o voľbách do samosprávnych krajov, ale aj k možnému ovplyvneniu výsledkov volieb do zastupiteľstva Košického samosprávneho kraja, a to tak, že z volebnej miestnosti vyvezené nepoužité hlasovacie lístky a obálky mohli byť v už upravenom stave rozdávané voličom, ktorí ich potom mohli použiť pri svojom volebnom akte vo volebnej miestnosti. Podľa sťažovateľa tak došlo k zmanipulovaniu volieb v prospech kandidátov na post poslancov zastupiteľstva samosprávneho kraja, ktorí boli nominantmi politickej strany SMER-SD, a to preto, že okrskové volebné komisie konali už opísaným spôsobom na základe pokynu Miestneho úradu mestskej časti Košice – Západ, ktorého starosta je tiež nominantom tejto politickej strany.

V uvedených súvislostiach sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„... starosta MČ Košice Západ, je nominantom strany SMER-SD, kandidujúcim v predmetných voľbách na post poslanca do zastupiteľstva KSK. Tento kandidát bol následne (podľa nášho názoru v rozpore so zákonom o voľbách do orgánov samosprávnych krajov) zvolený. Táto osoba, ktorá vynášala tieto hlasovacie lístky z miestnosti okrskok 28, volebný obvod Košice II., bol zamestnancom úradu MČ Košice Západ. ...

Máme za to, že týmto konaním došlo k porušeniu § 35 ods. 1 zákona o voľbách do orgánov samosprávnych krajov. Zároveň týmto konaním mohlo dôjsť zneužitiu týchto hlasovacím lístkov spolu s obálkami v iných okrskoch volebného obvodu Košice II. (za odplatu dám voličovi vyplnený hlasovací lístok a on donesie po odhlasovaní čistý hlasovací lístok, resp. iné formy... atď). ...

Sťažovateľ napáda zvolenie troch kandidátov {M. B., M. G., P. M.) vo volebnom obvode Košice II. za stranu SMER-SD, vzhľadom na to, že k vyššie uvedenému

manipulovaní dochádzalo na základe Pokynu Miestneho úradu MČ Košice Západ, ktorej starostom je jeden zo zvolených poslancov za stranu SMER-SD, pán M.“

Na základe výzvy ústavného súdu sťažovateľ na preukázanie svojich tvrdení navrhol v rámci dokazovania vypočúť štyroch členov Ústrednej volebnej komisie, predsedu volebnej komisie samosprávneho kraja, predsedu obvodnej volebnej komisie Košice II, predsedu okrskovej volebnej komisie č. 28, starostu mestskej časti Košice – Západ, voliča Ing. Š. T., ako aj oboznámiť sa s trestným spisom ČVS: ORP-2675/3-OJP-KE-2009 o trestnom oznámení vo veci podozrenia zo spáchania prečinu marenia prípravy a priebehu volieb a referenda.

Na výzvu ústavného súdu, aby sťažovateľ uviedol konkrétne okolnosti o existencii príčinnej súvislosti medzi ním popísaným konaním neznámej osoby v deň napádaných volieb a výsledkom týchto volieb, sťažovateľ uviedol: „... tieto skutočnosti podľa nášho názoru uvedie a spresní (šofér) osoba, ktorá odvážala hlasovacie lístky z volebných miestností vo volebnom obvode Košice II. a ktorého navrhujeme predvolať a vypočúť ako svedka. ... Ďalším dôkazom v tejto veci môže byť aj obsah vyššie uvedeného trestného spisu...“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Ústavný súd vyhlasuje voľby na poslancov do zastupiteľstva Košického samosprávneho kraja konaných dňa 14. 11. 2009 vo volebnom obvode Košice II. za neplatné.“

II.

Podľa relevantnej časti čl. 129 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o ústavnosti a zákonnosti volieb... do orgánov územnej samosprávy...

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstata argumentácie sťažovateľa, ktorou odôvodňuje neústavnosť a nezákonnosť volieb do zastupiteľstva samosprávneho kraja, je založená na jeho tvrdení o porušení ustanovenia § 35 ods. 1 zákona o voľbách do samosprávnych krajov, k porušeniu ktorého malo dôjsť činnosťou neznámej osoby, ktorá v deň napádaných volieb na základe „*Pokynu*“ Miestneho úradu mestskej časti Košice – Západ ešte pred skončením hlasovania zbierala a odvážala od okrskových volebných komisií nepoužité hlasovacie lístky a obálky, a to navyše bez ich zapečatenia. V príčinnej súvislosti s porušením uvedeného ustanovenia popísaným konaním neznámej osoby malo podľa sťažovateľa dôjsť k manipulácii s hlasovacími lístkami v prospech kandidátov politickej strany SMER-SD, ktorej nominant bol v čase napádaných volieb aj starostom mestskej časti Košice – Západ, ktorá uvedený „*Pokyn*“ vydala, takže v konečnom dôsledku bol podľa sťažovateľa ovplyvnený aj konečný výsledok volieb do zastupiteľstva samosprávneho kraja.

Pokiaľ ide o trestnú vec, na ktorú sa sťažovateľ odvoláva a ktorá je vedená pod ČVS: ORP-2675/3-OJP-KE-2009, ústavný súd zistil, že v tejto veci poverený príslušník Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice – Západ uznesením ČVS: ORP-4789/ZA-KE-2009 z 15. novembra 2009 začal trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného priadku za prečin marenia prípravy a priebehu volieb a referenda podľa § 351 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona „... *preto, že neznámy páchatel' v presne nezistenej dobe dňa 14. 11. 2009*

porušil ustanovenia § 35 zákona č. 303/2001 Z. z. o voľbách do orgánov samosprávnych krajov“.

Následne, na základe uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej len „dozorujúci prokurátor“) sp. zn. 1 Pv 1007/09 z 15. novembra 2009 vykonal v predmetnej veci vyšetrovanie vyšetrovateľ Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice (ďalej len „vyšetrovateľ“).

Vyšetrovateľ uznesením ČVS: ORP–2675/3–OJP-KE-2009 z 18. decembra 2009 vyšetrovanie v predmetnej veci ukončil a postúpil ju Obvodnému úradu v Košiciach na prejednanie priestupku, pretože podľa jeho záverov z vykonaného dokazovania vyplynulo, že síce došlo k porušeniu § 35 zákona o voľbách do samosprávnych krajov, avšak týmto popísaným konaním neboli naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu marenia prípravy a priebehu volieb a referenda podľa § 351 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona.

Dozorujúci prokurátor následne uznesením č. k. 1 Pv 1007/09-8 zo 7. januára 2010 uznesenie vyšetrovateľa z 18. decembra 2009 zrušil a trestné stíhanie pre prečin marenia prípravy a priebehu volieb a referenda zastavil, *„...pretože nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci“*. Dozorujúci prokurátor sa však stotožnil so závermi vyšetrovateľa, že postupom okrskových volebných komisií bolo porušené ustanovenie § 35 zákona o voľbách do samosprávnych krajov, keď pred skončením hlasovania odovzdávali nepoužité hlasovacie lístky, avšak súčasne konštatoval, že zákon o voľbách do samosprávnych krajov neobsahuje v tomto smere žiadne sankčné ustanovenie.

Podľa judikatúry ústavného súdu len hrubé, závažné alebo opätovné porušenie zákona upravujúceho prípravu a priebeh volieb môže byť príčinou na uplatnenie právomoci ústavného súdu podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pričom zistené nezákonné konanie musí mať priamy vplyv na dosiahnutý výsledok napádaných volieb. Túto skutočnosť však musí sťažovateľ nielen tvrdiť, ale aj doložiť exaktnými dôkazmi. Dôkazné bremeno znáša sťažovateľ (napr. PL. ÚS 17/94, PL. ÚS 5/03, PL. ÚS 35/03, PL. ÚS 3/2010). Vzhľadom na význam volieb v demokratickej spoločnosti a z neho vyplývajúcu prezumpciu ich ústavnosti a zákonnosti je na sťažovateľovi, aby v záujme prijatia jeho sťažnosti ústavným súdom na ďalšie konanie (pri predbežnom prerokovaní) označil také dôkazy, ktoré vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu nasvedčujú, že jeho

tvrdenia o neústavnosti alebo nezákonnosti volieb sú reálne možné, prípadne aspoň pravdepodobné a súčasne že sú spôsobilé preukázať také porušenie volebného zákona, ktoré by v konečnom dôsledku odôvodňovalo záver o inom výsledku volieb, než aký bol vyhlásený.

Podľa relevantnej časti § 35 ods. 1 zákona o voľbách do samosprávnych krajov „*po ukončení hlasovania*“ dá predseda okrskovej volebnej komisie zapečatiť nepoužité hlasovacie lístky a obálky s výnimkou nepoužitých hlasovacích lístkov, ktoré predseda komisie určil a označil za prítomnosti členov komisie na sčítanie hlasov. Potom dá otvoriť volebnú schránku.

Zo sťažovateľom predložených, ako aj ním navrhovaných a následne ústavným súdom získaných dôkazov (uznesenie vyšetrovateľa, uznesenie dozorujúceho prokurátora, zápisnica vyšetrovateľa o výsluchu svedka M. H.) dospel ústavný súd ku konštatovaniu, že v deň konania napádaných volieb (14. novembra 2009) do zastupiteľstva samosprávneho kraja došlo skutočne k porušeniu ustanovenia § 35 ods. 1 zákona o voľbách do samosprávnych krajov tým, že okrskové volebné komisie (č. 6, 8, 12, 14, 15, 18, 25 a 28) volebného obvodu ešte pred skončením volieb odovzdali zamestnancovi Miestneho úradu mestskej časti Košice – Západ nepoužité hlasovacie lístky a obálky, aj keď podľa zákona o voľbách do samosprávnych krajov sa tak malo stať až „*po ukončení hlasovania*“. Uvedený záver potvrdzujú aj zistenia vyšetrovateľa, ktorý v rámci vyšetrovania vypočul (okrem predsedu obvodnej volebnej komisie a členov Ústrednej volebnej komisie, ktorých písomné, avšak nepodpísané vyhlásenie bolo prílohou sťažnosti sťažovateľa) všetky tie osoby, ktorých vypočutie navrhoval sťažovateľ aj v konaní pred ústavným súdom (pozri uznesenie vyšetrovateľa s. 5 a 6).

Názor volebnej teórie a praxe z 19. storočia, podľa ktorého každá nezákonnosť má za následok neplatnosť volieb, pokiaľ sa nepreukáže opak, bol už prekonaný. Naše volebné súdnictvo nepozná tzv. „absolútne vady“ volebného procesu, t. j. také porušenia ustanovení volebného zákona, ktoré by mali za následok automatické zrušenie volieb (volieb kandidáta alebo hlasovania). Vzhľadom na to všetky možné pochybenia a vady volebného procesu je

v tomto zmysle potrebné považovať za relatívne a ich význam treba zvažovať, resp. zohľadňovať podľa ich dopadu na (i) výsledok volieb do zastupiteľského orgánu alebo (ii) na výsledok voľby konkrétneho kandidáta. Overovanie volieb je založené na predpoklade objektívnej príčinnej súvislosti medzi volebnou vadou a zložením zastupiteľského zboru alebo aspoň takejto možnej príčinnej súvislosti (princíp potencionalnej kauzality).

Ústavný súd už v minulosti vyslovil (napr. PL. ÚS 27/99), že nie každé porušenie zákona o voľbách do orgánov samosprávy obcí je v príčinnej súvislosti s následkom, ktorým je výsledok volieb, ktorý sťažovateľ považuje za skreslený. V konaní o volebnej sťažnosti sa musí táto príčinná súvislosť preukázať pomocou dostupných dôkazov. Ústavný súd ju môže konštatovať iba v situácii, že výsledok volieb vylučuje pravdepodobnosť iného výsledku pri zachovaní, resp. rešpektovaní konkrétneho porušeného ustanovenia volebného zákona. Inými slovami, neexistenciu príčinnej súvislosti medzi porušením ktoréhokoľvek ustanovenia volebného zákona a vyhláseným výsledkom napádaných volieb môže ústavný súd konštatovať iba v prípade, ak by výsledok napádaných volieb bol totožný ako ten, ktorý bol vyhlásený aj v prípade, že by k porušeniu konkrétneho ustanovenia volebného zákona nedošlo.

V danom prípade sťažovateľ založil svoj záver o existencii príčinnej súvislosti medzi tvrdým porušením ustanovenia § 35 ods. 1 zákona o voľbách do samosprávnych krajov a výsledkom ním napádaných volieb do zastupiteľstva samosprávneho kraja iba na svojom hypotetickom závere, že nepoužité hlasovacie lístky a obálky, ktoré boli nezákonne odovzdané okrskovými volebnými komisiami pred skončením hlasovania, „*mohli byť*“, resp. „*by mohli byť*“ zneužitá tak, že by tieto už vyplnené hlasovacie lístky „*mohli byť*“ rozdávané voličom za úplatok, aby ich použili pri volebnom akte, a to navyše podľa sťažovateľa „*by sa tak malo diať*“ v prospech kandidátov politickej strany SMER-DS, pretože práve nominant tejto politickej strany bol aj starostom mestskej časti, ktorá vydala „*Pokyn*“, na základe ktorého okrskové volebné komisie konali uvedeným nezákonným spôsobom.

Na podporu, resp. preukázanie uvedených tvrdení však sťažovateľ v sťažnosti nenavrhol ani nepredložil žiadne dôkazy (napr. nenavrhol žiadnych svedkov, ktorí by hodnoverne dosvedčili, že hlasovacie lístky boli skutočne zneužitú sťažovateľom predpokladaným spôsobom, a to v takom počte prípadov, ktorý by mohol reálne ovplyvniť vyhlásený výsledok volieb; nenavrhol ani svedkov, ktorým by boli prípadne tieto hlasovacie lístky za úplatu rozdávané, a pod.) a navyše sťažovateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, na výzvu ústavného súdu, aby odstránil tento nedostatok sťažnosti, oznámil, že spomínanú príčinnú súvislosť nedosvedčí, ale „... *uvedie a spresní šofér...*“, ktorý mal hlasovacie lístky a obálky predčasne (protizákonne) odvážať z okrskových volebných miestností, a tiež navrhoval, aby sa ústavný súd oboznámil s vyšetrovacím spisom ČVS: ORP-2675/3-OJP-KE-2009.

Vzhľadom na uvedené však ústavný súd konštatuje, že je predovšetkým vecou sťažovateľa (zastúpeného kvalifikovaným právnym zástupcom), aby v konaní pred ústavným súdom tvrdil, resp. ozrejmil alebo sformuloval a následne predloženými alebo navrhnutými dôkazmi aj dokázal existenciu príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom v priebehu volieb a výsledkom napádaných volieb. V danom prípade, tak ako to vyplýva aj z už uvedeného, sťažovateľ túto svoju povinnosť (dôkazné bremeno) neunesol a svoje tvrdenia založil iba na hypotetických predpokladoch, pričom navyše ním navrhovaný svedok (šofér) mohol iba potvrdiť (tak ako to vyplýva aj zo zápisnice vyšetrovateľa o jeho výsluchu) ústavným súdom zistenú skutočnosť, že z okrskových volebných komisií predčasne (t. j. pred skončením hlasovania) odvážal hlasovacie lístky, čoho dôsledkom je iba záver o porušení príslušného volebného zákona. Bolo by však nad mieru očakávania prínosu a účelu svedeckej výpovede, aby svedok nahrádzal procesnú aktivitu sťažovateľa a namiesto neho svojou výpoveďou dopĺňal nedostatky jeho sťažnosti (podľa sťažovateľa tento svedok totiž nemal dosvedčiť, resp. verifikovať existenciu príčinnej súvislosti, ktorú mal tvrdiť sám sťažovateľ, ale sťažovateľ v sťažnosti konštatoval, že tento svedok existenciu príčinnej súvislosti sám „... *uvedie a spresní...*“). Avšak, ako to vyplýva aj zo zápisnice vyšetrovateľa o výsluchu svedka M. H. (šoféra), ani z jeho výpovede nevyplývajú skutočnosti o existencii príčinnej súvislosti medzi deklarovaným porušením § 35 ods. 1 zákona o voľbách do samosprávnych krajov a výsledkom

napádaných volieb (t. j. z výpovede šoféra nevyplývalo, že by boli okrskovými komisiami predčasne odovzdané hlasovacie lístky rozdávané voličom za úplatok a pod.). Práve naopak, „šofér“ pred vyšetrovateľom uviedol, že okrskovými komisiami predčasne odovzdané hlasovacie lístky zaviezol priamo do budovy Miestneho úradu mestskej časti Košice – Západ, kde ich odovzdal do miestnosti – depozitu členom volebného štábu Mestskej časti Košice – Západ. Ani z uznesenia vyšetrovateľa nevyplýva, že by kýmkoľvek došlo k zneužitiu hlasovacích lístkov a obálok, ktoré okrskové volebné komisie odovzdali predčasne, t. j. pred skončením volieb.

V uvedených súvislostiach ústavný súd dopĺňa, že funkcia ústavného súdu v rámci prieskumu ústavnosti a zákonnosti volieb nemôže byť vykladaná tak extenzívne, že by v konečnom dôsledku mala jeho činnosť dopĺňať alebo dokonca nahradzovať činnosť k tomu povolaných volebných či iných orgánov v tom smere, že iba na základe špekulatívne formulovaných námietok, resp. tvrdení bude ústavný súd podrobne rekonštruovať celý volebný proces.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd uzavrel, že sťažovateľ dostatočným spôsobom neoznačil a ani nepredložil kvalifikované dôkazy spôsobilé preukázať skutočnosti, ktoré by mali vplyv, resp. by mohli mať priamy vplyv na vyhlásený výsledok volieb do zastupiteľstva samosprávneho kraja. Navyše, ústavný súd sťažovateľa, ktorý bol zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, na tento nedostatok sťažnosti upozornil.

Uvedené závery boli podkladom pre rozhodnutie ústavného súdu, ktorý sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

K tomuto rozhodnutiu sa podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde pripája odlišné stanovisko sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Lajosa Mészárosa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2010